

Бадава примам венца стеченог.
 Једино вавек знадем ја:
 Заклано јагње тек биће ми све и сва.

185. НА ПУТ У СИОН

1. На - пред по - ђи - мо, де - цо, Ве -

че се при - бли - жи, О - пас - но ту је

сто - јат' У о - вој пу - сти - њи. Дођ' -

те се пот - кре - пит' К' веч - но - сти по - ђи

ду - гој, Од јед - не сна - ге дру - гој, Ко -

нац ће до - бар бит'!

2. Узацак пут је збиља, Ал' ћемо к' мети доћ',
Онај, који нас зове, Он нам је веран вођ';
Сви сложено за Њим сад! Куд' који ногом крочи,
Нек правце свраћа очи На Јерусалим град!
3. Што смо свет оставили Није то жао нам;
Још већма одлучније Требамо поћи там'!
Маните, децо, страх! Лажљиве и опаке
Клон'те се светске замке, Пут свој нек гледи свак!
4. Против нарави наше Борит' се ваља, знај!
Ко по телу живи свом Хрђав је путник тај.
Остав'те сласт одсвуд, И шта вас везат' жели!
Чин'те што Господ вели! - Јер кроз смрт води пут!
5. К'о путник ваља ходит', Слободан од свега;
Кад много сабирамо, То ход наш спречава.
Ко збира себи слад, Ми ћемо бити слободни,
Са малим задовољни: Што нам је нужно сад!
6. Украс'те срце своје! Не тело, нити стан, -
Страни смо гости овде, Поћ' ћемо скорим ван;

- Други нас чека дом: - А путник мора трпит'.
На свашто се одважит', На кратком путу том.
7. Ман'мо се путем шале, Штетан је исход њен,
Честим се застајањем Постаје спор и лењ!
Сачувај срце ти! - Сам' напред кроз све сметње,
Јер кад ти срце сврне, Лако ћеш пропасти!
8. Ако и јесте пут наш Усамљен и уски:
Ако је и пун трња Немој се плашит' ти;
Једини то је пут! Пођимо даље само!
Наш вођ' нас води тамо. И руши сметње свуд.
9. Што видиш ту и чујеш, Невешт се чини том,
Нека те ништ' не збуну На светом путу твојом:
У вечност пут је нам: К' Богу ми похитимо.
Нек у небу живимо: Нек срце тежи там'!
10. Чистог јагњета биће Тако се нама да:
На животу с' познају Сва својства јагњета.
К'о што су јагњад к' том Кротка, блага и тиха,
И без испитивања Сљедују вођи свом.
11. Ходимо у тишини Презрени, незнани:
Једва нас виде, чују У туђој земљи сви:
И ко нас чује кад Тај наше песме чује,
Које појимо овде Чезнућ' за домом сад.
12. Па сада 'ајте, децо, Отац је с' нама благ,
У сваком тешком часу Он ће с' нам' бити драг:
Он ће нам дати моћ. Својим ће Он очима
Пратит' нас милоснима, И бит' нам у помоћ.
13. Пођимо, децо, напред! У слози буд'мо ми
Једно другом на радост, У тој дивљој земљи:
Нека смо детињски, И на путу без свађе,
Јер анђели нас прате К'о наша браћа сви.
14. Ако где слабиј' падне. Нек јачи прихвати!
Носит', помоћи свима, За мир се старати!
Јаче се слож'те ви! Свак нек је најсмернији,
Ал' радо и најчистиј' На путу љубави!

15. Весело сад путујмо! Пут краћи бива све!
 Пролази дан за даном, Тело ће у гроб, гле!
 Још напред мало сад! Сам' већма буд'мо верни,
 Од свега слободнији, И Богу служит' рад'!
16. На то ћемо с' одважит', Вредно је труда тог',
 Одрећи ћемо с' свега Што смета овде ког'!
 Малеи си, свете, нам! Нас Исус Господ води
 У вечност у дом к' Себи; - У Њем' је снага нам'.
17. О Спасе, кој' нас из'бра Ти си нам један драг!
 О добро наше вечно, Како нас крепиш благ!
 Живот' наш и снаго! У Теби с' радујемо,
 У Теби живит' вечно Наше је сво благо!

186. ПОНИЗНОСТ

(Сравни појање 78.)

(На глас бр. 28. и 93.)

1. По - низ - ност је дар нај - леп - ши,

Свих Христ-ја - на част и крас, О - на кра - си